

Мария Илиева

Копринената нежност...

Със копринената нежност
вечерта...
Все още я помня!
Музиката беше,
червена,
гъста като вино.
И дансингът бе шарен, като цвете,
намерено случайно в парка.
И устните ти бяха топли!
Прегръдката ти беше силна.
Ръката ти рисуваше с огън
извивка котешка в гърба ми...
А аз летях в небето.
... Звезди и бляскави комети.
И сещам всеки миг,
милувка от вечерта.
Копринената нежност
на дланта ти...

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10123>]